

Chương trình : Cả Nhà Sống Đức Tin

HỎI để học – ĐÁP để biết.

Tin Mừng CHÚA NHẬT XV TN năm A

*“Có những hạt lại rơi trên đất tốt, nên sinh hoa kết quả”
(Mt 13,1- 23)*

Hỏi :

1. Mời bạn chia sẻ khoảnh khắc bạn đón nhận Chúa làm thay đổi đời sống đạo của bạn nhé !
2. *“Ai đã có thì được cho thêm, và sẽ có dư thừa ; còn ai không có...”* . Bạn đã có thì được cho thêm chưa ? và có dư thừa chưa ? Có cái gì thế ?

- **ÔTC tỏ bày** : Xin Cả Nhà cùng tạ ơn Chúa, cảm ơn Đức Bà với ÔTC vì những tâm tình chia sẻ (Đáp) của quý chị em ACC (Associés de Caritas Christi) hay lắm ! Giữa cuộc sống ngổn ngang mà kiếm tìm được các người như chị em ACC không dễ đâu nhé (Chúa trao ban cho đấy nhỉ ?). Cả đồng đá to đùng như cái nhà, đào bới thế nào mà vớ được những viên ngọc như các chị em ACC thật tuyệt vời đấy nhỉ ?

I. GIA ĐÌNH LINH TÔNG

- **Chú Hoàng Thu** : Xin Đáp

1/ Con không có một khoảnh khắc đặc biệt nào để kể. Con chỉ biết mình đã sống với Chúa một cách “khờ khờ” từ thuở nhỏ đến giờ. Qua những niềm vui, nỗi buồn, những lần vấp ngã hay thử thách, con học được cách tin tưởng và phó thác nhiều hơn. Đức tin của con không lớn

lên bằng những điều phi thường, nhưng bằng những bước chân nhỏ bé mỗi ngày, cứ đơn sơ yêu mến Chúa và cố gắng sống theo lời Người dạy.

2/ Con nghĩ điều Chúa đã cho thêm nơi con chính là đức tin. Ban đầu chỉ là một hạt giống nhỏ được gieo vào lòng từ thuở ấu thơ. Qua năm tháng, nhờ đọc kinh, tham dự Thánh lễ, học hỏi Lời Chúa và đọc sách Thánh hiền, hạt giống ấy dần lớn lên. Con chưa dám nói mình có dư thừa đức tin, vì đức tin vẫn luôn cần được nuôi dưỡng mỗi ngày.

- Sr. Huệ (Úc) : Xin trả lời câu hỏi của OTC đây:

1) Trước kia khi làm việc gì cũng tính toán xem có được lợi ích gì thì mới làm. Nhưng khi biết được Thánh nữ Mary MacKillop và Phúc Âm trong ngày Lễ của Thánh Nữ có câu: "Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho, Mt 6, 34). Thế là từ đó luôn sẵn lòng làm việc bác ái mà không tính toán.

2) Chúa là Đấng rất quảng đại, khi bước theo Ngài thì không bao giờ bị túng thiếu cả về vật chất lẫn tinh thần. Nhưng luôn bắt chước Thánh Đa Minh là con chỉ cần Chúa thôi, và chỉ có Chúa là đủ cho con trong cuộc sống này

- Chi Thủy Tam Hà Con xin chia sẻ

1- Khoảnh khắc của con thường đi kèm cảm giác được tha thứ, được yêu thương vô điều kiện, và một sự thay đổi từ bên trong: từ lo lắng sang bình an, từ ích kỷ sang

yêu thương, từ vô vọng sang hy vọng. • Đối với con Chúa trở thành mối quan hệ thực sự, Đấng thay đổi cách con nhìn đời sống, hiện tại, tương lai và quá khứ

2- Nguyên tắc “ai có thì được cho thêm” nhắc nhở con là
 * Hãy trân trọng và sử dụng những gì Chúa đã ban (đức tin dù nhỏ, Lời Chúa, * Người càng trung tín, Chúa càng giao phó nhiều hơn. * Ngược lại, nếu chôn giấu hoặc thờ ơ với những gì đã nhận, thì ngay cả cái đang có cũng sẽ bị lấy đi.

- Thím Thu Hoàng xin đáp :

1- Khoảnh khắc con thật sự đón nhận Chúa không phải khi đời sống con được bình yên mà chính trong những thử thách và tận cùng của nỗi đau. Con mới biết phó thác và cầu nguyện để Chúa dẫn dắt, khi thình lặn, con nhận thấy bình an, con tha thứ, con không muốn xét đoán nữa và biết yêu thương bằng hành động

2- Khi con biết tin thác và có lòng tin, con nhận được sự gắn kết với Chúa và nhận ra mình được nhiều ơn lành trong cuộc sống, từ tâm hồn đến thể xác.

II. GIA ĐÌNH GẶP GỠ

- Chi Xuân Ban Mê : Con xin trả lời :

1. Trải qua những biến cố đau thương, mất mát, con cảm nhận được chúa thương con rất nhiều, khi mọi điểm tựa trần gian không còn con chỉ biết bám víu vào Chúa, Ngài đã mang lại cho con sự bình an nội tâm, sự hiện diện của Ngài giúp tâm hồn con vượt qua giông bão cuộc đời, cũng từ đó con sống chậm lại, nhận ra đâu là giá trị sự

thật. Gặp được Lời Chúa như nhắc nhở, an ủi con. "Tất cả mọi sự đều sinh ích cho những ai yêu mến Chúa", giúp con vững tin vào kế hoạch yêu thương của Ngài. Lời Chúa nâng đỡ tinh thần làm thay đổi bản thân sống tích cực hơn, siêng năng đến với Chúa Giê-su Thánh Thể được Chúa thay đổi cuộc đời, con không còn sống mặc cảm, hay than trách Chúa, thấu hiểu trước những nỗi đau của người khác, nhận ra con người giới hạn yếu đuối của mình sống tin tưởng phó thác hoàn toàn vào quyền năng của Chúa.

2. Khi con biết sống trân trọng và sinh lợi những ân huệ Chúa ban, đức tin sinh hoa kết quả dồi dào. Ngược lại, người lười biếng dừng dừng, sống khép kín lòng mình, nhận ơn Chúa không làm sinh hoa kết quả. Cuối cùng, ngay cả những đức tính tốt lành hay niềm tin ban đầu cũng sẽ lụi tàn và biến mất.

- Chi Lan Tân Hà : Dạ con xin chia sẻ :

1/ Từ khi con cảm nhận được bí tích Thánh Thể, giúp cho con được tăng triển sự sống gắn bó với Đức Ki-tô và Hội Thánh. Bảo toàn và canh tân đời sống ân sủng mà con đã lãnh nhận bí tích rửa tội và thêm sức. Giúp con tăng triển tình yêu với tha nhân và mạnh mẽ trong đức ái. Từ ngày đó đến nay con rất yêu mến bí tích Thánh Thể.

2/ Dạ con có Chúa là con có tất cả không thiếu cũng không thừa vì có Chúa là đủ cho con ạ.

- Chị Hoa Tân Hóa : Xin Đáp :

Dạ trước khi được Chúa biến đổi, từ khi trưởng thành đòi sống đạo của con cũng như bao người khác. Lúc bình an vui vẻ, lúc lo âu bộn bề. Vui thì cười, buồn thì khóc, tức thì quát um óe, cuộc sống đạo cứ thế trôi đi bình lặng. Cho đến một ngày đầu xuân cách đây 17 năm con được mời vào Ôn Gọi Gặp Gỡ. Thật diệu kỳ, tính con thì ưa hoạt động, náo nhiệt, còn ơn gọi thì lại thình lặn và xóa mình. Đặc biệt Linh Đạo của ơn gọi là " Hãy ở lại trong tình yêu của Thầy" đến và ở lại với Chúa Giêsu Thánh Thể trong thình lặn ít là một giờ mỗi ngày. Với câu khắc tâm" nhất cự ly, nhì ở lý, ba là không nói gì." Và điều kỳ diệu đã đến với con, hơn 40 tuổi con mới biết thế nào là Yêu và được Yêu. Nhưng không phải là tình yêu nhân loại mà là một "huyền nhiệm" của tình yêu Thiên Chúa dành cho con. Đó chính là Bản thân Ngài, đặc biệt nơi Bí Tích Thánh Thể và cũng là lần đầu tiên con cảm nhận được hạnh phúc đích thực trong Chúa là như thế nào. Từ đó cuộc sống đạo của con được nuôi dưỡng bằng những giờ ở lại với Ngài trong thình lặn và được Chúa biến đổi từng ngày. Giờ đây hạnh phúc của con là sống sự hiện diện của Chúa mọi lúc mọi nơi trong cuộc sống thường ngày có Chúa luôn ở với, ở trong, ở cùng con là đủ cho con rồi ạ.

- Chị Miến Hồ Nai : Con xin trả lời

Con bắt đầu bằng sự thình lặn, càng thình lặn con càng biết rõ những cái lộn xộn không đâu chất chứa trong cõi lòng. Để rồi trong thình lặn, con cảm được cái nhìn vừa

yêu thương vừa mời gọi của Chúa. Hãy mở lòng đón Chúa và đưa Chúa lên hàng đầu ưu tiên sắp xếp lại cuộc sống, bởi vì nhận ra mọi thứ ở cái nước thế gian này không còn quan trọng nữa. Đó là khoảnh khắc ghi nhớ chỉ một lần được Chúa đựng vào mà hạnh phúc, niềm vui tiến về phía trước, vừa đi, vừa khám phá ra tình thương của Chúa và đồng thời cũng khám ra cái tôi ẩn núp của mình. Kể từ khoảnh khắc ấy sống tương quan sâu đậm thấm thiết nghĩa tình với Chúa từng phút giây. Thế là đời sống đạo thay đổi cuộc sống, có ý nghĩa hơn, niềm vui hơn...

Khoảnh khắc nhận ra tình thương của Chúa đưa đến hoán cải, hoán cải không ngưng nghỉ, niềm vui có Chúa ở cùng, sẽ được Chúa cho thêm và còn cho dư thừa nữa. Đừng làm mất đi niềm vui khoảnh khắc của cái thuở ban đầu ấy.

- Chi Liên Sóc Trăng. Con xin trả lời.

1. Khoảnh khắc đón nhận Chúa làm con thay đổi đời sống đạo từ ngày con được Rước Lễ lần đầu. Ngày ấy con hạnh phúc nhất vì từ nay con sẽ rước Chúa mỗi ngày như lương thực không thể thiếu, con luôn tâm đắc rằng trước khi cho thân xác này ăn thì linh hồn con đến lãnh Mình Máu Chúa trước. Có Chúa trong con là con có tất cả, chính Người sẽ hướng dẫn con trong từng ngày sống.
2. Khi con sống thân mật với Chúa, con được Chúa là món quà lớn nhất. Khi con chia sẻ những gì con có cho anh em là con có thêm niềm vui và cảm thông với những

hoàn cảnh của họ để có thể giúp đỡ với hết khả năng mà con đã nhận từ Chúa.

- Chi Liêm Dakmil Con xin trả lời :

Con cảm nhận được tình yêu Chúa dành cho con là vô điều kiện. Càng ngày chúng con được Bô hướng dẫn ra cho chúng con biết rõ và xác tín hơn. Về tình yêu và hạnh phúc, Chúa đã dành cho con, con không nghi ngờ, nhưng trong cuộc sống đời này không đơn giản vì còn nhiều sóng gió ngang trái bất ngờ ập tới. Con tin chắc một điều Chúa luôn đồng hành trên bước đường con đang đi, là niềm vui luôn được lan tỏa, là nỗi buồn cho con trung kiên, vì chính Chúa vẫn luôn ở với con.

III. GIA ĐÌNH ĐỒNG TÂM

- Chi Hương Ngọc Đồng : Con xin đáp.

1/ Dạ thưa câu hỏi của bố hôm nay làm cho con nhớ lại khoảnh khắc lần đầu tiên con đã dành một tuần để đi tĩnh tâm, mỗi ngày chị em chúng con có nhiều giờ tĩnh lặng trước Chúa Giê-su Thánh Thể. Khoảnh khắc đầu tiên con được đối diện với Chúa trước mắt con, con được Chúa tác động sâu thẳm trong tâm hồn con. Chúa đã làm cho con đã bật khóc nức nở trong nhà nguyện, con đã được gặp Chúa ngay từ giây phút này, và con đã rơi những giọt nước mắt sám hối của người tội lỗi như con. Từ đó con tha thiết yêu mến Chúa Giê-su Thánh Thể nhiều hơn. Con nhận ra ân sủng là chính Chúa luôn ở với ở cùng và ở trong con từng giây phút mỗi ngày, con luôn biết lắng nghe lời Chúa và suy niệm Tin Mừng, con yêu mến lời Chúa và bí tích Thánh Thể. Siêng năng đến gặp Chúa,

con đã được Chúa biến đổi từ bên trong và thay đổi cách sống của con. Vì có Chúa ở cùng.

2 / Chúa nói : Ai đã có thì được cho thêm, như người đã có 5 nén bạc lại được ông chủ cho thêm 5 nén khác và bảo : Anh hãy về và vui hưởng với chủ anh, vì anh thật có phúc. Còn người được 1 nén bạc đem chôn giấu xuống đất không biết làm sinh lời cho ông chủ rồi Chúa nói : Anh là người đầy tớ vô dụng hãy đi cho khuất mắt ta, đồ lười biếng. Lời Chúa cũng làm cho chúng con phải suy nghĩ, chúng con thuộc loại người nào ? Chúng con thật tâm nghe lời Chúa và đem ra thực hành một cách trọn hảo chưa ? Hay chỉ đón nhận mà không đem lại kết quả tốt như Chúa mong muốn nơi mỗi người chúng con ? Bởi vì không có Chúa chúng con không thể làm gì được, nên chúng con cần phải tin tưởng cậy trông phó thác vào lòng thương xót của Chúa .

- Chi Hường Ngọc Đồng Dạ con xin thưa :

”Khi đã cảm nghiệm được có Chúa là có tất cả. Đời sống đạo trước đây, con chỉ mong sống sao để chết được lên thiên đàng, rồi sẽ được gặp Chúa. Nhưng nhờ những giờ chia sẻ của ÔTC. Con mới hiểu ra rằng sống với Chúa ngay từng phút giây đang sống là bình an hạnh phúc rồi ạ. Và rồi niềm vui hạnh phúc mỗi ngày như đói cần ăn, khát cần uống. Và rồi mỗi ngày, con đón nhận Chúa ngự vào lòng, được gắn kết với Chúa trong thánh lễ cũng như châu Thánh Thể, giúp đời sống con luôn có niềm vui từ trong tâm hồn, để rồi sống chan hoà yêu thương với mọi người. Đời sống cầu nguyện là hơi thở, con trong Chúa

và Chúa trong con .và có chúa con mang niềm vui đến với mọi người khi con gặp gỡ. Nguyên xin ân sủng Chúa cho con luôn giữ vững niềm tin yêu nơi Chúa luôn. Amen

- Chi Bạch Huệ Ngọc Đồng Con xin trả lời :

Chúa làm những gì đều là ân ban. Từ những cắt tĩa mặc dù đau xót, và những cú ngã tưởng con không đứng dậy được, nhưng bàn tay Chúa đã đỡ lấy con. Qua những chia sẻ của ÔTC mỗi ngày đi chợ và những lúc ngồi tĩnh lặng bên Thánh Thể, con dần buông bỏ và dâng lời tạ ơn vì tất cả mọi việc Chúa làm cho đời con. Giờ con có Chúa, thế là đủ. Ngài đã ban dư đầy hạnh phúc và bình an.

IV. NHÓM ACC Sài Gòn

- Chi Tùng Nguyễn : Dạ con xin trả lời:

1/ Nhìn lại hành trình của con quay về với Chúa. Cách đây 15 năm con đi tìm Chúa qua các lớp học Thánh Kinh. Từ đây Lời Chúa gieo vào lòng con, con biết mở lòng ra cho Chúa đến trong con. Con cảm nhận được tình yêu của Chúa và Chúa biến đổi con hoàn toàn là con người mới trong Chúa.

2/ Dạ có Chúa trong con, con luôn dành giờ cho Chúa. Anh chồng không cùng niềm tin với con, thấy con đi nhiều cũng bức bối, khó chịu lắm. Con chịu đựng hy sinh dâng lên Chúa. Tạ ơn Chúa, điều mà Chúa cho con rất nhiều là biết sống Lời Chúa dạy, nhờ đó con được bình an và tự do đến với Chúa hơn. Đôi lúc anh còn lắng nghe con nói Chúa nữa ạ. Con luôn tín thác vào Lòng Chúa

Thương Xót, Chúa sẽ ra tay giúp anh nhận biết Chúa .
Con tạ ơn Chúa.

- Chi Ngọc Sương Thưa Cha con xin đáp:

1./ Đức tin từng là thói quen nhạt nhòa, nhưng đã hóa thành tình yêu sâu đậm khi con nghe lời Người : "... Hãy đến cùng tôi..." (Mt 11,28). Nhận ra một Thiên Chúa không trách phạt, chỉ dang tay chờ đợi, chính là Ánh Sáng dẫn lối giúp con vững lòng nương tựa vào Lòng Thương Xót. Giờ con tập phó thác mọi sự, siêng năng đọc Lời Chúa, sống tương quan cùng Ngài và nghe bài chia sẻ Tin Mừng của ÔTC mỗi ngày. Chúa chữa lành, làm con nhẫn nại, vị tha hơn, đức tin con mỗi ngày trưởng thành hơn.

2./ Câu nói: *'Ai đã có thì được cho thêm và sẽ có dư thừa; còn ai không có...'* đây là quy luật của ân sủng. Con nhận ra mình đã có và được Chúa cho dư thừa khi có Chúa ở cùng. Chúa – chính là nguồn mạch của lòng thương xót, bình an và hy vọng.

Con đã được cho thêm sự hiểu biết Lời Ngài và khát khao sống thánh thiện mỗi ngày. Tuy nhiên, sự 'dư thừa' này không để cho riêng mình. Nhờ tình yêu Chúa đọng đầy, con trở thành nhịp cầu nối, trao đi sự an ủi và niềm vui... cho mọi người xung quanh. Khi con trao đi, ân sủng của Ngài trong con không hề vơi cạn mà lại càng được nhân lên bội phần. Con tạ ơn Chúa!

- Chi Bạch Mai (Nhật Lưu) Dạ con xin đáp

Trước kia con bận rộn buôn bán chỉ đi lễ ngày Chúa Nhật. Mỗi lần đi lễ thấy mọi người tham gia việc này kia

trong nhà thờ, con khao khát thăm nghĩ ước chi mình cũng được đến với Chúa nhiều như vậy - Chúa thấu suốt tâm can hiểu rõ lòng người. Chúa biết con nghĩ gì rồi đến giờ đến buổi có chị trong giáo khu đến hỏi con chị có đi lòng thương xót Chúa không ? Vậy là con đi theo chị từ lòng thương xót. Và rồi con đến học lời Chúa. Khi biết lời Chúa, con yêu mến và nhận ra tình yêu lớn lao của Chúa giành cho con. Và rồi con được ơn đi dự tiệc thánh hằng ngày để ca ngợi chúc tụng tôn vinh thờ phượng Thiên Chúa của con. Rồi còn được đón rước chính Chúa ngự vào lòng con. Dù con tội lỗi nhưng Chúa vẫn xót thương con. Lời OTC đã giảng cho chúng con nghe trong tin mừng phố chợ là ở với ở trong ở cùng Chúa là niềm hạnh phúc vô biên của con. Chúa ban xuống lòng con nhiều hoan lạc- hơn thiên hạ được mùa lúa rộ đầy dư - thư thái bình an vừa nằm con đã ngủ- vì chỉ có Chúa mới ban cho con được sống yên hàn. Con tạ ơn Chúa

V. NHÓM ACC Buôn Ma Thuật

- Chị Phương Mai Dakmil : Thừa Cha con xin trả lời ạ

1/ Cả cuộc sống con, con nhận ra mình là người được yêu, con luôn cảm nhận Chúa luôn yêu thương con ấp ủ con suốt cả cuộc đời, nên con hân hoan, bình an và hạnh phúc vì có Chúa ở cùng. Chúa hiện diện và đồng hành với con trong từng biến cố và từng phút giây trong cuộc sống nên con cứ an nhiên tự tại và sống kết hiệp thân tình với Chúa nhiều hơn vì ngoài Chúa ra còn ai mang lại niềm vui và hạnh phúc cho mình đâu.

2/ Khi con có Chúa rồi thì con được thêm các ân phúc của Ngài đó là chính Ngài để con học nơi Ngài lòng thương xót bao dung, yêu thương phục vụ và tha thứ với những con người con gặp gỡ từng ngày...

- Chị Isave Mỹ : Xin trả lời

Lúc còn nhỏ mặc dầu còn là người Kitô giáo nhưng con chưa ý thức được mình là người được Chúa chọn làm con của Chúa. Thế rồi, qua nhiều biến cố cuộc đời, con nhận ra rằng Chúa quá yêu con và con đã sống đạo tốt hơn. Ai có thì được cho thêm. Với Đức tin con đã có Chúa lại cho con thêm nhiều hơn về Đức tin vì lắm lúc xảy ra biến cố hằng ngày thì con đã xin Chúa và Chúa đã nhậm lời.

VI. NHÓM CBC-CIV. CỘNG ĐOÀN GẶP GỠ

- Anh Thiên Tam Hà. Xin trả lời

1. Con nhận ra Chúa không đến với con bằng những điều kỳ diệu, nhưng qua những biến cố rất bình thường của con trong cuộc sống. Có những lúc thành công khiến con tự mãn, thất bại khiến con chán nản, nhưng chính trong những lúc cầu nguyện và lắng nghe Lời Chúa, con cảm nghiệm được Chúa luôn đồng hành và mời gọi con tin thác. Lời Chúa giúp con nhận ra rằng, cả tự mãn lẫn chán nản đều có thể làm cho mảnh đất tâm hồn không còn màu mỡ để đón nhận hạt giống Tin Mừng. Từ đó, đời sống đạo của con dần thay đổi: đi lễ không còn vì bổn phận mà là vì được gặp Chúa; cầu nguyện không chỉ để xin ơn mà còn để lắng nghe và thi hành thánh ý Ngài. Con hiểu rằng đón nhận Chúa không phải là một khoảnh khắc duy nhất, mà

là hành trình để Lời Chúa từng ngày biến đổi tâm hồn mình.

2. Con hiểu “đã có” ở đây là có một tâm hồn biết đón nhận Lời Chúa với lòng tin và sự khiêm nhường. Khi con dành thời gian cho Chúa, Ngài ban thêm cho con bình an, niềm vui, sự khôn ngoan và sức mạnh để sống đức tin giữa những bộn bề của cuộc sống. Con chưa dám nói mình đã “dư thừa”, nhưng con cảm nhận Chúa luôn ban dư đầy ân sủng để con biết yêu thương hơn, biết tha thứ hơn và biết chia sẻ hơn. Những điều ấy càng trao đi thì càng được Chúa ban thêm. Đó chính là hoa trái của hạt giống Lời Chúa rơi vào mảnh đất tốt của tâm hồn.

- Anh Gioan B. Bình Thủ Đức. Xin đáp ạ:

1. Đời sống người Ki-tô hữu là cả một hành trình kiếm tìm Chúa. Đời sống đức tin của con cũng vậy. Nhìn lại từng giai đoạn con cảm nhận được việc đón nhận Chúa một cách khác nhau. Giai đoạn còn trẻ đi lễ nhiều, viếng Thánh Thể nhiều thì lòng lại đơn sơ – chưa hiểu nhiều về Lời Chúa lắm, chưa sống chất lắm ngoài xã hội. Rồi những năm ra xã hội kiếm những đồng tiền đầu tiên, thì con bỏ dần việc đi lễ thường ngày và viếng Chúa trừ ngày Chúa Nhật. Khi đời sống khá hơn tí, lấy vợ có nhà cửa dần dần cuộc sống cân bằng cơm áo gạo tiền và nhớ đến Chúa nhiều hơn. 15 năm trở lại đây thì con nghe và đọc Lời Chúa nhiều hơn, tối nào gia đình cũng đọc kinh chung. Chất Chúa trong con đã dần dần tăng nhiều hơn. Lời Chúa vẫn gieo từng giai đoạn trong tâm hồn con, việc trở sinh hoa trái đó là tâm hồn con bình an và hạnh phúc!

2. Câu nói đùa của nhiều người : “gần cha (cha xứ), xa Chúa” từ nhỏ con đã nghe, không hợp lý tí nào vì “Ai đã có thì được cho thêm”. “Lời Chúa là Chân Lý”, Lời Chúa là Tin Mừng, là chính Thầy Giê-su gieo vào tâm hồn con. Giáo lý con học, các cha giảng dạy toàn là con được thêm và dư thừa. Gần đây là cha Sáng OTC còn bonus diễn giải Lời Chúa mỗi ngày (Tin Mừng Phổ Chợ) qua kênh youtu.be, cha Sáng OTC có lặp đi lặp lại, cứ nhắc đi nhắc lại cụm từ “có Thầy ở với, ở trong và ở cùng”! Đó là cái con có, đã có và được cho thêm. Con cũng chỉ cần “Thầy Giê-su ở với con, ở trong con và ở cùng con”. Con cảm nhận cha Sáng OTC cũng đang dư, và tràn đầy ân sủng của Thầy Giê-su nên lúc nào cha cũng trao ban và muốn con sống như cha đã và đang sống!

- Anh Khổng Nhuận Xin Đáp :

Có cái gì?

1. *"Ai đã có thì sẽ được cho thêm, và sẽ có dư thừa."* (Mt 13,12)

Một câu hỏi rất quan trọng là: Có cái gì? Theo nghĩa đen của các dụ ngôn: có hạt giống, có năm nén bạc, có dầu trong đèn... Nhưng ở tầng sâu hơn: có chính Đức Kitô. Khi ý thức Người đang hiện diện trong mình, Con sẽ khao khát ở lại với Người mỗi ngày. Và sự sống ấy lớn lên theo một hành trình kỳ diệu: Ở lại trong Đức Kitô (Ga 15,5), để Đức Kitô sống trong con (Gl 2,20); Đức Kitô sống trong con, để Người thành hình nơi con (Gl 4,19); Đức Kitô thành hình nơi con, để con đạt tới tâm vóc viên mãn của Đức Kitô (Ep 4,13); và còn hơn thế

nữa, để được đầy tràn tất cả sự viên mãn của Thiên Chúa (Ep 3,19). Đó chính là hoa trái mà Chúa mong đợi. Không phải là những thành công bên ngoài, mà là sự sống của Đức Kitô ngày càng lớn lên trong con. Người lớn lên. Còn cái tôi ích kỷ dần nhỏ lại. Đến một ngày, cả cuộc đời con sẽ âm thầm mang hương thơm của Đức Kitô cho thế gian (2 Cr 2,15). Khi ấy, tình yêu của Chúa tự nhiên tỏa hương, vì chính Đức Kitô đang sống trong con.

2. Khoảnh khắc đón nhận Chúa có thể làm thay đổi cả đời sống đạo. Hai anh em hẹn nhau cùng đi tìm Chúa. Ba tháng sau... – Chúa của bạn bây giờ thế nào? – Chúa là cây trượng của mình, làm mình vững tâm và an lòng. Hai tháng sau... – Chúa của bạn bây giờ thế nào? – Mình mất cây gậy rồi... Vì Chúa đã chui vào trong mình mất rồi, còn đâu nữa! Hai tháng sau nữa... – Chúa của bạn bây giờ thế nào? – Có những lúc mình không làm nữa... Chính Chúa đang làm qua đôi tay của mình. Và rồi, vào một ngày rất đẹp... Người ta đi lại...Xe cộ ngược xuôi...Mọi sự vẫn y nguyên. Nhưng tất cả bỗng trở nên vừa thật... vừa như một giấc mơ.

- Anh Trác Sài Gòn. Xin Đáp

Xin báo cáo cả nhà : Bác Trác bận đi vắng mấy tuần

VII. ÔTC : Mời cả nhà nghe Ông Thợ Cày Đáp này nhé.

1. ÔTC có một cảm nghiệm khoảnh khắc là trút được gánh nặng ngàn cân trong cuộc sống.

Hắn là ÔTC được sinh ra cũng như bao người khác. Có lẽ trí khôn thông minh sáng suốt cũng như bao con người

khác, chắc là không đến nỗi tệ... Thế mà việc học hành từ bé cứ bị mang tiếng là dốt nát, tối dạ, đầu óc bả đậu ruột đặc như bí... mãi sau này mới khám phá ra là mình chỉ vì nhát sợ rồi lo lắng quá sức lẽ mình nên bao phen cố gắng quyết tâm nhưng rồi cũng đều đổ xuống sông xuống biển hết. Chuyện học hành đúng là khôn khổ, bị ám ảnh như một cái ách quá nặng nề. Học hành thì lo lắng sao cho thuộc bài nhớ bài ; rồi bị khảo bài (lo sợ quá quên sạch, mắt hoa lên, tay chân run lập cập, tim đập thành thịch, són ra quần...), lo sợ điểm thấp điểm cao ; lo sợ ở lại lớp hay bị tụt lớp ; lo sợ bị đuổi ; bị các vị giáo coi thường khinh bỉ...

Nỗi ám ảnh bài vở đó cho đến khi lớn rồi vẫn bị đè nặng. Nghĩ rằng muốn giỏi về Chúa (đi tu mà !) thì cũng phải ra sức gắng công học tập ; trau dồi bài vở ; vào các trường lớp học chuyên môn lấy bằng cấp mới nói thông thạo về Chúa được... nghĩ đến đây thôi thì đã thở dài hay thở hắt ra rồi. Thế rồi có một khoảng khắc, không nhớ rõ ngày giờ nào, Chúa cho “thông minh đột xuất” muốn nói về Chúa thì vào học ngay chính Chúa (Mt 11,29). Thế là từ ngày ấy (1989) mỗi ngày tò tò vào ở, vào học với Chúa, ngồi bệt dưới chân Nhà Tạm. Đến học với Chúa, khám ra nhiều điều kỳ diệu, cảm thấy nhẹ hẫng cả và mình, không còn mặc cảm, tâm hồn bình an, thấy mình được lớn lên mỗi ngày... Khi đi học là đi tay không, không mang theo sách vở, không bút giấy, không phấn trắng mực đen, không ghi chép, không lo điểm đúng, không lo xếp hạng, không sợ bị tụt lớp... Chúa dạy ngay trong lòng, viết vào trái tim thịt (Ed 36,26), viết bằng dòng máu yêu thương... cho con

biết Chúa biết mình. Lớp học này còn kéo dài đến hôm nay đây cả nhà ạ. Nhờ học trực tiếp với Chúa như các vị Tông Đồ nên sau đó nói lại, viết lại cho nhiều người khác mà không biết mỗi mồm, mỗi tay là vậy đấy. Hi hi.

2. Đoạn 13, câu 12 này, trong sách Kinh Thánh Tân Ước trang 102 chữ d) có chú giải ...lòng tin truyền thống...

Ở đây chúng ta cảm nhận được là lòng mến không có điểm dừng. Dừng là tụt dốc... Mỗi ngày càng dần sâu hơn trong lòng mến, trong tình yêu Chúa (tương quan) và càng khám phá ra nhiều điều kỳ diệu Chúa thực hiện cho chúng ta. Không có điểm dừng và cũng không có điểm cùng... cho đến khi xuôi đôi bàn tay, nhắm hai con mắt, được nghỉ yên trong Nhà Chúa. Cả Nhà Sống Đức Tin là chúng ta liên đới với nhau, đang giúp nhau “nuôi dưỡng” Tình Yêu thương ban đầu đấy ạ ! (Hoán Cải) *“Nhưng Ta trách người điều này : người đã để mất tình yêu thương ban đầu”* (Kh 2,4). Dừng để mất nhé - mất là toi đấy nhé ! Khó mà lấy lại được à nghe. Và sẽ có dư thừa không phải là thừa mứa đâu mà là sung mãn đó ạ. Càng cho đi càng phong phú.

ÔTC.